

Chizkijáš – Reformace!

Čtení: Ef 5, 1-20

Text: 2Pa 29, 2a

Písně: 637, 406, 115, 698, 409

Milí bratři a milé sestry!

31. října r. 1517 Martin Luther napsal 95 myšlenek, podnětů k diskuzi a my si můžeme připomínat každý rok 31. října jako počátek světové reformace. 95 tezí spatřilo světlo světa na dveřích Witenberského kostela a díky vynálezu knihtisku se velice rychle rozšířily do světa, tím se dal do pohybu proces reformace církve. Dveře kostela tenkrát sloužily jako univerzitní nástěnka. A tak se věci daly do pohybu, nabraly nečekaný směr a aniž by o to Luther usiloval, dostal se do čela světové reformace.

Luther reagoval především na prodej odpustků, ale ve svých tezích jde mnohem dále. Především se zabývá otázkou skutečného pokání a odpuštění hříchů. Vysvětluje, že odpustit hříchy může jenom Bůh a pokání mohou činit pouze živí a nikoliv mrtví. Vysvětluje v nich, že pokání musí být vnitřním postojem člověka, který se bude projevovat na jedné straně lítostí a na straně druhé proměněným životem, který nese ovoce dobrých skutků.

Luther zastával myšlenku, že papež je omylný a nesmí si přisvojovat to, co náleží jen jedinému, a to Ježíši Kristu. Jedině Kristus udílí milost odpuštění hříchů, neboť on jediný ví o každém našem poklesnutí a hříchu, a nikoli papež. Byla na něj Papežem uvalena klatba. Když neodvolá, hrozila mu smrt jako kacířovi. Jelikož neútočil na místní šlechtu, dostalo se mu na hradu Wartburg ochrany, kde překládá Nový zákon do němčiny. Před sto lety se v Čechách započala česká reformace. Jan Hus také začal kázat o špatnosti prodávaných papežských odpustků. Jan Hus za poznanou pravdu položil svůj život a jeho rozprášený popel do Rýna, po celém českém království zasel reformační myšlenky, které měly být navždy s Husem zapomenuty, měly za následek vznik Tábora a jeho stoupenců-husitů. V Čechách nebylo napsáno 95 tezí, byly napsány pouze čtyři – tzv. čtyři artikuly pražské, které se staly hlavním programem české reformace.

A v připomínce reformace půjdeme ještě o mnoho let dál. Ocitáme se v době kolem roku 716 před Kristem. Tenkrát proběhlo něco velmi podobného reformaci, bylo to nazváno **náboženskou reformou**. Což na tu dobu to bylo něco velmi nevídaného. Tu reformu měl na svědomí král Chizkijáš (Ezechijáš). Když se stal judským králem, bylo mu 25 let a panoval 29 let. A hned na začátku slyšíme: „**že činil to, co je správné v očích Hospodinových.**“ Izrael měl tři velké královské postavy: Davida – Šalomouna a Chizkijáše. Ten Chizkijáš stojí trošičku ve stínu svých velkých předchůdců. O Davidovi a Šalomounovi víme velmi mnoho. David kraloval 40 let, připisuje se mu rozšíření říše. Šalomoun kraloval také 40 let a zasloužil se o velkolepou stavbu Božího chrámu v Jeruzalémě a byl znám svou velikou moudrostí. Král Chizkijáš provedl náboženskou reformu. Ta spočívala v tom, že znovu otevřel dveře chrámu a tím po mnoha dlouhých letech tzv. obnovil bohoslužbu v rozsahu, která byla ještě před jejím omezením za krále Achaze. Spoléhá se na účinnou pomoc kněží a lévijců. Obnovuje společné slavení hodu beránka, do té doby slaveného jen po rodinách. Zve na slavení do Jeruzaléma také ostatní pokolení, celý severní Izrael, když je králem jen Judska. Má na mysli překonat starý rozkol a sjednotit zbytek Izraele. A čas příhodný je právě ve společném slavení hodu beránka. Chizkijáš zaujímá zvláštní a rozhodující postavení, při níž je patrná veliká radost z toho, že se může opět konat řádná bohoslužba v chrámě. Jeho aktivita v Boží věci je strhující a dokládá, že Boží přízeň se opět k Izraeli navrácí. Za Chizkijáše Izraelská země vzkvétala. Je také pravdou, že země byla pod neustálým nebezpečím z okolních zemí, zvláště od Asyřanů. Jeho náboženské reformy měly za následek, že se Asyřané cítili velmi pevní v kramflecích a tak se vydali proti Judsku. Chizkijáš se připravil, po poradě dal zasypat vodní zdroje za hradbami Jeruzaléma, aby nepřítel zůstal bez vody. Vybudoval tunel, dnes znám jako Chizkijášův tunel, kterým přiváděl vodu z Gichónského pramene do města. Dal opravit hradby a vystavěl druhou hradební zeď na jihu města. Asyřané se přesto cítí velmi silní a neporazitelní. Král Chizkijáš a prorok Izajáš se modlí k Hospodinu. Jako jedněmi ústy prosí Hospodina o pomoc. Hospodin jejich modlitbu vyslyší. A v asyrském táboře začíná řídit smrt. Chizkijáš získává úctu i mezi pohany. Když Chizkijáš onemocní, Izajáš mu oznamuje slovo Hospodinovo: „Udělej pořizení o svém domu, protože zemřeš, nebudeš žít.“ A Chizkijáš se vroucně modlí k Hospodinu, aby se rozpomenul na vše dobré, co král učinil. A Hospodin vyslyšel a přidal Chizkijášovi ještě 15 let.

Bible nám nepodává nějaký historický popis dějin Izraele, je to hlavně svědectví o Božích skutcích. Ukazuje, co bychom měli a co bychom rozhodně neměli činit. Může se nám zdát a můžeme mít za to, že se to Chizkijášovi vyplatilo, že dělal to, co bylo správné v očích Hospodinových, když mu bylo přidáno ještě dalších 15let. Jenže to tak není. V Bibli není místo pro žádný **kalkul**. Není tam místo pro: „něco za něco.“ Bible nám neukazuje Hospodina jako nějaký automat, že do něj vložíme minci, vypadne nám to, co chceme. Že když budeme činit to, co je správné v očích Hospodinových, Hospodin se nám za to odmění. Takto to nefunguje. A nefunguje to proto, že náš život je obtěžkán mnohými hříchy. Hospodin nás přesto, že činíme to, co je správné v jeho očích, navštěvuje mnohými trápeními a mnohými bolestmi. Král David za svůj život mnoho dobrého, až mu to vše zatemní mozek a nechá odstranit Urijáš Chetejského z nezvladatelné touhy po jeho ženě, která mu nakonec porodí syna. To byl Davidův pád. Král Šalomoun nechá postavit výstavní chrám, jeho královská sláva vstoupá strmě vzhůru a pod vlivem z množství milenek přestane dělat to správné, co je v očích Hospodinových a páchá modloslužbu, staví posvátná návrší pohanským bohům. To mělo za následek rozdělení Izraele. Ale i Chizkijáš podléhá hříchu, ve 23 kap. čteme: „*V onech dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení. Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce zpychlo.*“ Chizkijáš se nakonec za pýchu svého srdce pokořil a Hospodinův hněv na něj nedolehl. V tomto se liší od svých, pro nás možná slavnějších, předků Davida a Šalomouna. Chizkijáš svůj život stavěl na třech zásadních věcech a ty mu pomáhaly k tomu, aby činil to, co je správné v očích Hospodinových: **1.** - dbal na očistu chrámu a tím zároveň dbal i na čistotu duše. **2.** - dbal na konání řádné Bohoslužby a **3.** - dbal na modlitbu. A celý jeho život nepatřil nikomu jinému než Hospodinu.

Česká reformace přiblížila evangelium na dotek obyčejným prostým lidem. Husité měli za to, že činí to, co je správné v očích Hospodinových. Činili vše pro to, aby jejich program čtyř artikul pražských byl prosazen ku prospěchu všech pro slávu Hospodinovu. Stálo jim za to bojovat a ztrácet své životy. V tomto jednání není kalkul, není zde vypočítavost, není zde něco za něco. Bible nám ukazuje cestu do našeho srdce a určuje směr našeho života. Hospodin ve Starém zákoně promlouvá skrze proroky. V Novém zákoně promlouvá skrze svého syna. Apoštol Pavel v listu k Efezkým píše o znacích nového života. My jsme četli o „**čistotě**.“ Jsme milované děti našeho milovaného Otce a máme následovat Jeho příkladu a žít v lásce. Tak jako Kristus miloval nás a pro nás dal sám sebe jako dar a oběť. A dokonce je tam psáno, že tato oběť je svou vůní Bohu milá. Je to vlastně přikázání lásky. Tak jako jsem já vás miloval, tak vy mějte lásku jedni k druhým. A je zapovězeno všem těm, co patří Kristu, něco takového jako je smilstvo, nezřízenost, chamtivost, vést hloupé a dvojsmyslné řeči. „**Vy máte vzdávat Bohu díky!**“ A abychom nezapomněli, tak je nám připomenuto, že žádný smilník, prostopášník, lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím. A nenechejte se svést planými a prázdnými slovy, protože by vás mohl zastihnout Boží hněv. A dávejte si pozor na to, jak žijete, abyste si počínali jako moudří a nikoli jako nemoudří. Snažte se pochopit, co je vůle Páně a zpívejte Pánu, chvalte ho celým svým srdcem a vždycky a za všechno vzdávejte díky. Nejen za to dobré, když se nám daří, ale i za to, kdy se nám nedaří, je nám zle a klesáme pod tíhou všedních dní. Toto vše nám ukazuje správný směr naší pozemské cesty. Že stojí za to takovým způsobem žít svůj život. Stojí za to, aby do našeho srdce vstoupil Kristus. Kristus, který svou obětí na kříži zvítězil nad smrtí přešel nás, aby nám připravil cestu ke vzkříšení a životu věčnému.

Jednou se ptali Dalajlámy, aby jim řekl, které náboženství je nejlepší? Čekali, jak jim bude nějaké jmenovat a on jim odpověděl: „*takové náboženství je nejlepší, které dělá z člověka lepšího člověka.*“ Možná se i my takto ptáme. Ptáme se, co je na světě nejlepší udělat, aby se nám vedlo nejlíp? A zjišťujeme, že se nemáme na nic takového ptát. To nám přeci nepřísluší. Bratři a sestry, stačí jen, abychom ve svém životě **činili to, co je správné v očích Hospodinových**, a to ostatní nám bude přidáno. Amen